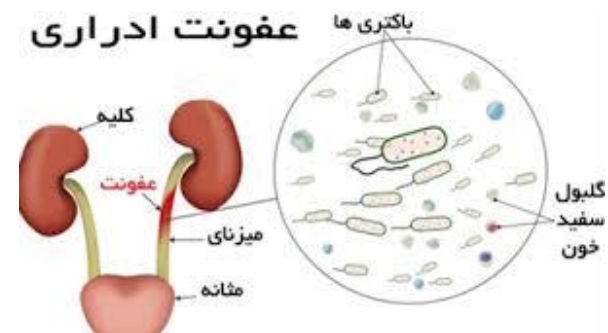

عفونت دستگاه ادراری:

هر نوع عفونتی در دوران بارداری نه تنها سلامت مادر بلکه سلامت جنین رانیز در معرض خطر قرار می دهد.

دلایل ایجاد عفونت ادراری:

1- آناتومی بدن (شکل بدن): تمامی بانوان در معرض ابتلا له عفونت ادراری قرار دارند زیرا مجرای ادراری آنها نسبت به مردان کوتاه تر است. به همین دلیل باکتری ها راحتتر می توانند وارد مثانه شوند.

2- باکتری های مقعد: یکی از شایعترین باکتری های مهاجم باکتری اشرشیاکوکمی نام دارد که از مقعد وارد مثانه میشود. شستن و دست کشیدن از عقب به جلومی تواند موجب انتقال این باکتری به درون دستگاه ادراری شود.

3- رابطه جنسی: برقراری رابطه جنسی در دوران بارداری نه

تنها کاملاً بی خطر است بلکه بسیار مفید به شمار می رود. مگر در صورتیکه پزشک برای شرایط شما منع کرده باشد. برای پیشگیری از عفونت ادرار قبل وبعد از برقراری رابطه جنسی حتماً ادرار کنید تا باکتری ها تخلیه شوند.

استرپتوکوک گروه ب:

این نوع باکتری که معمولاً در روده وجود دارد در دوران بارداری می تواند به دستگاه ادراری راه پیدا کرده و موجب عفونت شود. پزشک در اواخر بارداری از شما آزمایش می گیرد تا از عدم وجود این عفونت مطمئن شود. اما در صورت ابتلا به عفونت آنتی بیوتیک های مخصوص راتجویز خواهد کرد.

عوامل عفونت ادراری در دوران بارداری

*هورمون پروژسترون جریان ادرار را کاهش میدهد. به همین دلیل باکتری ها می تواند به راحتی در مثانه و مجاری ادرار رشد کنند و موجب عفونت شوند.

*بزرگ شدن رحم: مثانه و مجاری ادراری تحت فشار قرار می گیرند و ادرار نمی تواند به طور کامل تخلیه شود

*مثانه در دوران بارداری بیشتر در معرض مشکل برگشت ادرار قرار دارد که موجب بازگشت جریان ادرار به درون مثانه و افزایش باکتری و ابتلا به عفونت میشود.

*سابقه عفونت ادراری مکرر

*دیابت بارداری

*بیماری کم خونی داسی شکل

*مشکلات کلیوی

*سابقه جراحی دستگاه ادراری یا مجاری ادرار

علائم عفونت ادراری:

- سوزش ادرار
- تکرر ادرار (تکرر ادرار به تنهایی ممکن است در بارداری به طور طبیعی دیده شود)

بیمارستان فاطمه الزهرا (س) مهریز

کد سند : PA/HC/76

عفونت ادراری در بارداری

تهیه کننده: زهره منصوری

راضیه عسکری نژاد

3- در صورت عدم بهبود بیستری و درمان با آنتی بیوتیک
وریدی

پس از درمان عفونت ادراری در طی حاملگی تکرار آزمایش
ادرار هر 1 ماه در بیماران مبتلا به عفونت ادراری تا پایان
بارداری لازم می باشد و در صورتی که کشت ادراری مثبت شد
باید درمان شوند.

پیشگیری از عفونت ادراری:

*توالت:

1- شب ها قبل از خواب از توالت استفاده کنید.

2- از نگه داشتن ادرار برای مدت طولانی خودداری کنید.

3- هر زمانی که نیاز به دستشویی داشتید فوراً اقدام کنید.

*لباس زیر نخی باشد و مرتباً تعویض گردد.

*آب و مایعات فراوان بنوشید.

*پس از رابطه جنسی به دستشویی بروید.

*تغذیه خود را ارتقاء دهید.

*داروهای آنتی بیوتیک: هرگز برای درمان عفونت بدون نسخه

پزشک آنتی بیوتیک مصرف نکنید.

- ادرار تیره، بدبو و کف دار یا خونی

- تب خفیف

- ناراحتی یا درد در پایین شکم

- درد پهلو یک طرفه در بالای شکم یا یک طرفه

در پشت. این علامت میتواند نشان دهنده عفونت

کلیه باشد و باید هر چه سریع تر درمان

شود. لرز، حالت تهوع و استفراغ می تواند از علائم

عفونت کلیه باشند.

تشخیص و درمان عفونت ادراری

تشخیص:

عفونت ادراری با گرفتن آزمایش ادرار تشخیص داده
میشود. (زمان گرفتن نمونه باید ابتدا ناحیه تناسلی شسته
شود و ادرار وسط در ظرف آزمایشگاه ریخته شود).

درمان:

در صورتی که به عفونت ادراری مبتلا شده باشید:

1- تجویز آنتی بیوتیک های خوراکی مخصوص بارداری توسط
پزشک که 7-14 روز باید مصرف کرد تا باکتری ها از بین
بروند.

2- مصرف زیاد آب و مایعات